

været dømt fra sit Embede, hvis Regjeringen havde anlagt Sag imod ham, ved denne sin Udtalelse har gjort sig skyldig i en mærkelig Misforstaaelse og en mærkelig Tilfidsættelse af Hensyn til Lovgivningten. Det er de Udvælgte Flertal, som er kommet til at berorde Islandste Forhold, maaske dog vide, at den Lov, hvorefter Sveinson skulde dømmes til Embedets Forbrydelse, ikke er Straffeloven af 1866. Jeg kunde forstaa, hvis man sagde, at han kunde dømmes til Embedsforbrydelse efter den almindelige Straffelov af 1866, skjøndt jeg vilde anse det for at være lidet sandsynligt, thi den fastsætter kun Embedsforbrydelse for grove Forsømmelser under skærpende Forhold; den giver Domstolene Balget mellem Bøder, simpelt Fængsel og, under saadanne skærpende Omstændigheder, Embedsforbrydelse, men denne Lov af 1866 gjælder slet ikke med Hensyn til Sveinson. Den Lov, der gjælder for Island, er Straffeloven af 25de Juni 1869, altsaa en Lov, der er udførelsen, efter at alle disse Forsømmelser, hele denne Skjedsløshed, eller hvad man vil kalde det, allerede var begaet, og det er altsaa klart, at man ikke kan bringe Forordningen af 25de Juni 1869 til Anvendelse paa Sveinson, idet man ikke kan lade den have tilbagevirkende Kraft. Man vilde altsaa staa paa samme Punkt, hvorpaa vi stode herne, for Lovens af 1866 udførelse, og paa Island, for Lovens af 1869 udførelse, idet man kun kunde domme ham efter Lovgivningens almindelige Grundsaetninger, efter de enkelte Lovbestemmelser, man havde med Hensyn til Embedsmænd, men — de Herreer maaske tro mig — man vil ved at gjennege disse forskellige Lovbestemmelser finde, at der for ganske andre Forseelser end dem, hvori denne Mand har gjort sig skyldig, anvendtes Bøder, Suspension, og kun i saadanne Tilfælde, hvori der var vist en overordentlig høj Grad af Tilfidsættelse i alle Retninger, eller naar det var tredie Gang, den Bedkommende havde gjort sig skyldig i Forseelsen, anvendte man Embedsforbrydelse. Hav, denne Mand end, som bemærket af den erede Dirskorer for Mindretallet, gjort sig skyldig i Unkenhed, i Skjedsløshed, i Forsømmelighed, er det dog imidlertid

klart, at alle disse Forhold ere af en saadan Natur, at man ikke saaledes tør udtale den Overbevisning, at han vilde være bleven fra dømt Embedet. — Idet jeg har fremsat disse almindelige Betragtninger med Hensyn til det Konstitutionelle, erkjender jeg, at der er en stor Vanfærlighed ved at faa Flertallets Indstilling om at negte Sagen Overgang til 3die Behandling forkastet. Jeg gjentager, at det, at negte Sagen Overgang til 3die Behandling i enhver Henseende vilde være et meget bedrøveligt Resultat, navnlig ogsaa fordi det var en Afstemning af Folkethinget, som havde ledet dertil. Jeg kunde foreslaa flere Maader, hvorpaa man kunde undgaa dette, idet man lod Sagen gaa over til 3die Behandling med fri Udgang til, ved den at tage sin Bestemmelse om, hvoreledes der skulde forholdes med Pensionen, men af disse forskjellige Maader er der kun en, jeg skal fremdrage, skjøndt jeg derved kommer til at stille en Anmodning, som ved første Dictat kunde synes noget paafaldende, og noget overordentlig. Jeg vil nemlig bede de Herreer, som jeg maatte have været saa heldig at bibringe den Overbevisning, at det ikke gaar an, at negte Sagen Overgang til 3die Behandling, om at stemme for Paragraphen, som den foreligger, med den Bevidsthed, og med den almindelige Erkjendelse, der ganske vist maatte gjøres gjældende, at de ved nu at stemme for Paragraphen ikke deri vilde lægge nogen Billigelse af dens Indhold, men at de, ved at bringe dette Offer, blot ville tilkjendegive, at de paa ingen Maade kunde tillæde Flertallets Forslag, om at negte Sagens Overgang til 3die Behandling, hvorved de vilde vedtjende sig en Begrundelse, der er rigtig i saa høj Grad, som den sikkert er. Sagen vilde da kunne gaa til 3die Behandling, og erede Medlemmer vilde da igennem Udringsforslag kunne komme til det Resultat, de maatte ønske. Jeg forklarer, at det er den stærke og inderligste Tølelse af Bigtigheden af, at Folkethinget ikke negter denne Sag Overgang til 3die Behandling paa Grund af, at Kongen har affædiget Sveinson uden først at tiltale ham til Embedsforbrydelse, — det er dette, siger jeg, der har givet mig Mod til at fore-